

Meegeefverhaal

Dit verhaal staat in de Bijbel. Je kunt het vinden in het boek Lucas, hoofdstuk 7.

De vrouw geeft haar schat aan Jezus

‘Welke zal ik nemen? Deze ruikt wel lekker, maar die ook’. In de parfumwinkel staat een vrouw. Ze wil de allerlekkerste parfum uitzoeken. Eindelijk heeft ze er één gevonden. Dit flesje wil ze hebben, dit is de allerbeste parfum. Het was ook de allerduurste, maar dat geeft niets! Ze wil het aan iemand geven van wie ze veel is gaan houden. En dan geef je natuurlijk het mooiste en beste wat je hebt!

Als ze betaald heeft, doet ze haar hoofddoek weer goed om haar hoofd en loopt de winkel uit. Gauw kijkt ze om zich heen, ziet niemand wie ze is? Gelukkig maar! Want als iemand haar herkent, beginnen ze weer! Soms alleen maar schelden en naropen. Maar soms gooien ze zelfs met modder! Nee, de mensen van het dorp vinden haar een slechte vrouw. Ze zeggen dat ze dingen doet waar God heel boos om wordt. En daarom doen de mensen zo lelijk tegen haar.

Met het parfumflesje als een kostbare schat in haar hand geklemd, loopt ze zo snel mogelijk naar het huis waar Simon de Bijbelprofessor woont. Want daar is Jezus! En bij Hem wil ze zijn. Aan Hem wil ze de parfum geven. Hij doet nooit lelijk tegen mensen. Hij gaat zelfs wel eens eten bij slechte mensen! Ze glipt de kamer in waar Jezus moet zijn. En daar, ergens

tussen al zijn vrienden, is Jezus! Hij ligt op een bedbank en eet. Snel loopt ze naar Hem toe en valt op haar knieën. Ze is bij Jezus! Tranen springen in haar ogen, ze rollen zomaar op z'n voeten. Ze giet het hele flesje parfum zomaar uit over de voeten van Jezus! Ze wrijft de parfum helemaal uit, ze kust Zijn voeten en met haar lange haren maakt ze de voeten weer droog.

Intussen is Simon de Bijbelprofessor helemaal niet blij! Hij kijkt met een boos gezicht naar de vrouw. ‘Wat doet deze slechte vrouw in zijn huis? Als Jezus eens wist hoe slecht ze wel is... Jezus zou haar moeten wegsturen, maar daar lijkt het helemaal niet op! Hij kijkt zo vriendelijk naar haar.’

Dan kijkt Jezus hem aan en zegt: ‘Simon, moet je eens luisteren. Er was eens een rijke man, die aan twee mannen geld had uitgeleend.

Aan de ene 500 zilveren muntstukken en aan de andere 50. De rijke man merkte dat de twee mannen dat geld niet terug konden betalen.

Daarom zei hij tegen hen, dat ze hem niets meer hoefden te betalen. Nu moet je Mij eens vertellen Simon, wie van die twee mannen zou het meest van de rijke man gehouden hebben. De ene die 500 of die andere 50 zilveren munten heeft geleend?’ Nou, dat is niet zo moeilijk: ‘Ik denk die man die er 500 had geleend’. ‘Je hebt mijn verhaal goed begrepen’, zegt Jezus.

Nu pas kijkt Jezus weer naar de vrouw, die nog steeds bij Zijn voeten zit. ‘Deze vrouw heeft Mij nog meer begrepen dan jij Simon’. Zij heeft Mijn voeten gewassen en afgedroogd, jij niet. Zij heeft Mij een kus gegeven, jij niet. Zij heeft de beste parfum gebruikt die er was, jij hebt helemaal niets gegeven! Daarom zeg ik je, deze vrouw is net als die man die 500 munten had geleend. Ze heeft heel veel verkeerde dingen gedaan. Daarom houdt ze zoveel van mij. Maar jij bent net als die man met de 50 muntstukken. Jij hebt niet zoveel schuld, want jij doet bijna nooit wat fout. Daarom heb jij niet zoveel voor Mij over.’

De vrouw kijkt Jezus aan. Hij is niet boos op haar, Hij vindt het fijn! En dan zegt Hij ook nog dat Hij alle foute dingen van haar vergeeft en vergeet! Het kan haar niks meer schelen wat andere mensen van haar zeggen. Eén ding weet ze: Jezus houdt van haar, Hij vindt haar waardevol!